

1. Опасна игра.

Хубавъ майски день Слънцето приятно прѣпичаше, птиченца подхвъркваха. Хиляди мушици и брѣмбарчета изпълваха простора съ веселъ шумъ. Пѣстрокрили пеперудки спираха по дъхави цвѣтя и смучеха сладкъ сокъ. Леко става на човѣка въ такъвъ день, унесе се въ сладость, па забрави мжки и бѣди. За това най хубавото врѣме отъ нашия животъ — юношеството, сравняваме съ тоя милъ, прѣкрасенъ мѣсець!

Прѣзъ май славеятъ пѣе по-сладко. Слънцето прѣпича трепетно. Поточетата текатъ по живо, по шумно. . . И ти въздъхнешъ къмъ чистото безоблачно небе, па речешъ: „Защо не се продължава тоя мѣсець цѣла година!“

Борисъ и Милко сж съученици. Днесъ другаритѣ имъ отидоха купомъ на полето. Тамъ ще пѣятъ, ще припкатъ, ще бератъ цвѣтя. Привечеръ радостни ще се върнатъ. Само Борисъ и Милко ги не придружиха. Тѣ не намираха наслада въ разходки и пѣсни. Съ опасни игри обичаха да се бавятъ. Това за тѣхъ бѣ по-добрѣ отъ всичко.